

Dispozitivul

Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se aplică în cadrul unui litigiu referitor la stabilirea competenței jurisdicționale privind cauze conexe, întrucât litigiul respectiv nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 93/13.

(¹) JO C 330, 2.10.2017.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 3 noiembrie 2017 – Baltic Media Alliance Ltd./Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Cauza C-622/17)

(2018/C 052/19)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Baltic Media Alliance Ltd.

Pârâtă: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/13/UE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale vizează numai cazurile în care un stat membru receptor urmărește să suspende transmisiile și/sau retransmisiile de televiziune sau vizează și alte măsuri luate de un stat membru receptor în vederea restricționării în alt mod a liberei recepționări a programelor și a transmiterii acestora?
- 2) Considerentul (8) al Directivei 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale și articolul 3 alineatele (1) și (2) din aceasta trebuie interpretate în sensul că interzic statelor membre receptoare, după ce acestea au stabilit că materialul menționat la articolul 6 din această directivă a fost publicat, transmis spre difuzare și difuzat în cadrul unui program de televiziune redifuzat și/sau difuzat prin internet dintr-un stat membru al Uniunii Europene, să ia o decizie, fără a fi îndeplinite condițiile prevăzute de articolul 3 alineatul (2) din directivă, precum cea prevăzută la articolul 33 alineatul 11 și la articolul 33 alineatul 12 punctul 1) din Legea lituaniană privind furnizarea de informații către public, și anume o decizie care impune reemițătorilor care desfășoară activități pe teritoriul statului membru receptor și altor persoane care furnizează servicii de difuzare a programelor de televiziune prin internet să stabilească, cu titlu provizoriu, că programul de televiziune poate fi redifuzat și/sau difuzat prin internet numai în cadrul unor pachete de programe de televiziune care sunt supuse plății unei taxe suplimentare?

(¹) JO 2010, L 95, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di Pace di Roma (Italia) la 3 noiembrie 2017 – Alberto Rossi și alții/Ministero della Giustizia

(Cauza C-626/17)

(2018/C 052/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di Pace di Roma